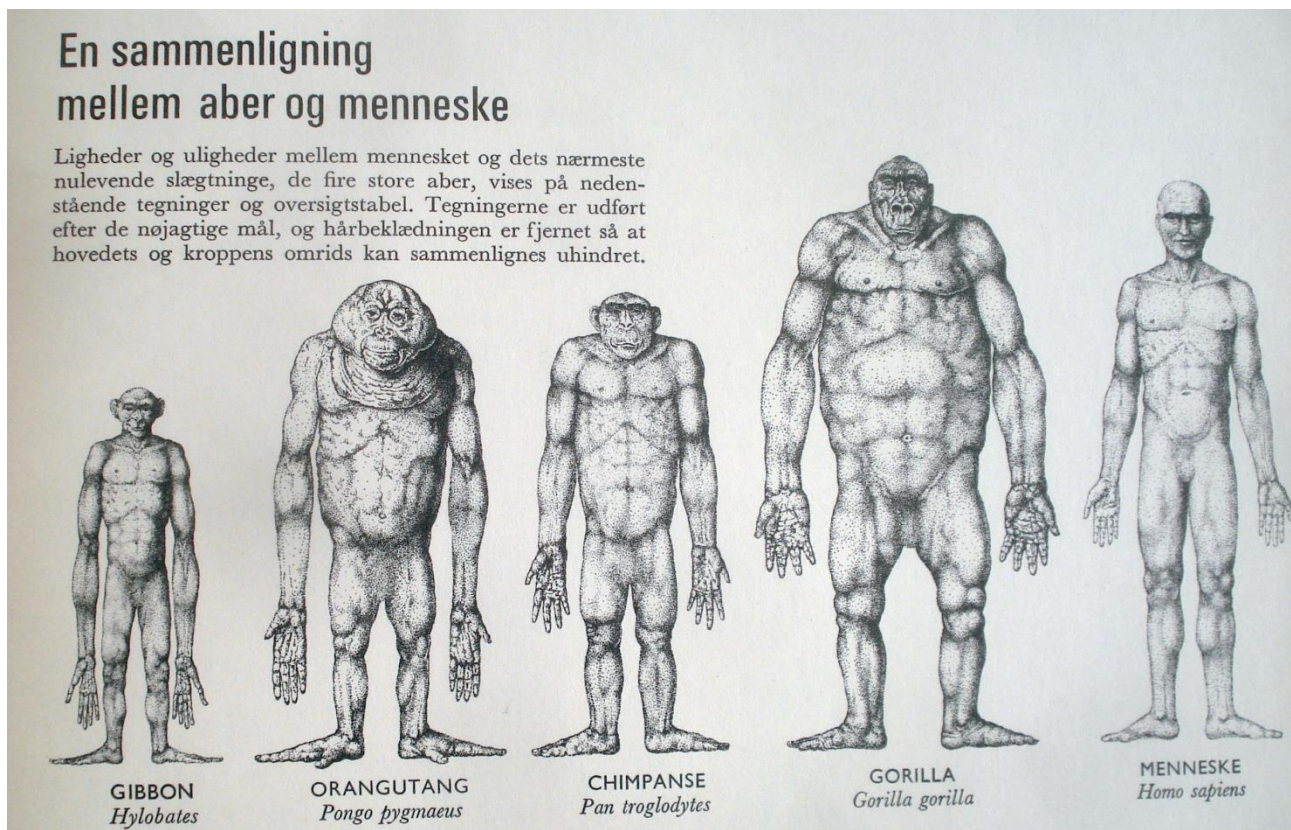


Konfirmandforberedelse

3. lektion:

Opfattelsen af mennesket

Hvad er jeg?



Enhver kan se, at der er store lighedstræk mellem aber og mennesker, ligesom det også er temmelig banalt at fastslå, at mennesket er en dyreart. Selvfølgelig kan der ud fra den synsvinkel gøres interessante iagttagelser både vedrørende abernes liv og menneskenes liv. Men normalt vil vi ikke kalde det en kompliment, hvis man karakteriserer et menneske som "dyrisk". I stedet for at lægge mærke til de ligheder, der er mellem aber og mennesker, er det noget mere interessant at tænke over, hvorfor man i de fleste tilfælde tydeligt kan se forskel aber og mennesker.

Hvad er det specielt, der gør et menneske til et menneske? Det spørgsmål kan vi blive klogere på, hvis vi begynder med at tænke over, hvad liv er for noget. Hvad er det, der skal til for at leve? Hvad er det i helt elementær forstand, vi lever med? – Jo, der skal være et legeme, en krop, som har sin særlige identitet, og som lever i sin bestemte tid og på sit bestemte sted, medmindre det bliver flyttet fra det ene sted til det andet. Alt levende er til på et bestemt sted og i en bestemt tid. Og alt, hvad der lever, kan vi på en enkel måde dele op i **planter, dyr og mennesker**.

Planter

1. Legeme



- Min far siger, at vi nedstammer fra aberne!
- Og hvad kommer så dine private familieforhold vores konfirmationsforberedelse ved?

Dyr

1. Legeme

2. Sjæl (psyke)

- a. følelse
- b. fantasi
- c. vilje



Mennesker

1. Legeme

2. Sjæl (psyke)

- a. følelse
- b. fantasi
- c. vilje

3. Ånd (spiritualitet)

- a. tale, sprog
- b. frihed
- c. ansvar

To sange:

1 Menneskelivet er underligt,
langt mer, end vi kan beskrive;
dog lysner det op fra slægt til slægt,
hvor mennesket holdes i live.

2 Fuglene alle med næb og klø'r,
om de lagde hoveder sammen,
de hitted dog ej på det mindste ord,
som hører til menneske-stammen.

3 Underligst og af alt på jord
er menneskerøsten i ørken
med ord om, hvad intet øje så,
men hvad dog har magten og styrken.

4 Menneske-ånden, det er et ord,
som ingen af os kan udgrunde,
menneskelivet dog er dens værk
med ordet i menneskemunde.

5 Sjæle og kroppe i tusindtal
kan menneske-ånden forbinde,
dem gennemtrænge med ord som lyn,
så alle de eet får i sinde.

6 Sjæle og kroppe med folkemund,
som trodser med ordet mod ånden,
de glemmer dem selv som menneske-børn
og bliver til dyr efterhånden.

7 Fugle og fiske og vilde dyr
da fødes i menneske-hammen;
og stene må græde, når folk som fæ
da vil lægge hoveder sammen.

8 Menneskelivet er underligt
for menneske som for myre;
men dyrelivet i menneske-ham,
det er et forhekset uhyre.

9 Mennesket er i Guds billede skabt
med levende ord på sin tunge,
og derfor kan han mellem træ'r og dyr
med guderne tale og sjunge.

10 Menneskebørn i den grønne lund,
hvor fugle i bøgene sjunge!
I skønne derpå: det er guderne ligt
at tale med menneske-tunge!

Grundtvig 1861

1 Jeg elsker den brogede verden
trods al dens nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i patriarkernes tid.

2 De snakke, som om den er gammel,
af synd og sorger mæt.
O nej, den flyver endnu i dans
om solen så ung og let!

3 Jeg har grædt, som andre, af smerte,
fordi min boble brast,
men boblen er ikke verden;
læg verden det ej til last!

4 Var livet en dans på roser,
mon alt da var bedre end nu?
Hvis ej der var noget at kæmpe for,
hvad var da vel jeg og du?

5 Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro,
thi evig stilstand er død!

6 Og derfor elsker jeg verden
trods al dens nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i skabelsens ungdomstid!

Hans Vilhelm Kaalund 1877

